

MBAPPÉ,

a fenomén

Gólt rúgni és történelmet írni

ARNAUD HERMANT

ARNAUD HERMANT

MBAPPÉ, a fenomén

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2021

Juliette-nek és Martinnek

ELŐSZÓ

K. M. Egy monogram, amely az elkövetkező években meghatározhatja a futball, sőt talán a sport egészének a történelmét, ahogyan régebben egy bizonyos M. J. tette: Michael Jordan, minden idők legnagyobb kosárlabda-játékosa.

Vajon Kylian Mbappé lesz-e a legnagyobb futballista? Híresebb még Pelénél, a Királynál is, aki azóta, hogy Franciaország 2018 nyarán megnyerte az Oroszországban rendezett labdarúgó-világbajnokságot, az utódját látja benne?

Kylian Mbappénak folytatnia kell megállíthatatlan felemelkedését, sikert sikerre kell halmoznia, hírnevét újabb eredményekkel kell fényesítenie mind csapatban (Bajnokok Ligája a klubbal, Európa-bajnokság vagy egy újabb világbajnokság a francia válogatottal), mind egyénileg (itt elsősorban a *France Football* magazin Aranylabdájára gondolunk) ahhoz, hogy egy nap – talán – a brazil játékos helyébe lépjen.

Más időköt élünk, merész és kockázatos vállalkozás lenne, ha megpróbálnánk párhuzamot vonni két időszak, két világ és kétfajta futball között. A Pelével való rokonítás azonban jóval több mint egy svájci luxusóramárka kommunikációs stratégiája vagy marketinghúzása. Nagyon is van valóságalapja.

Alig három futballidény alatt ez az ifjú tehetség sorra megdöntötte a fiatalsági rekordokat, és minden várakozásnál jobban teljesít. Még felsorolni is nehéz lenne valamennyi bravúros eredményét, ezért a teljesség igénye nélkül lássuk a legfontosabbakat:

Kylian Mbappé az AS Monaco történetének legfiatalabb góllövője¹; a legfiatalabb játékos, aki átlépte a francia labdarúgó-bajnokság, a Ligue 1 ötvengőlosz szimbolikus határát², lekörözve így Yannick Stopyrát, aki 1982 óta volt a csúcstartó; az UEFA Bajnokok Ligája elődöntőjének legfiatalabb góllövője³; a PSG történelmének legfiatalabb góllövője a BL-ben⁴, a legfiatalabb játékos, aki ezen a tornán tíz gólt lőtt⁵, túlszárnyalva Lionel Messit vagy Cristiano Ronaldót; a legfiatalabb játékos, aki az Aranylabda Top 10-ében⁶ végzett; a legfiatalabb játékos, aki világbajnokság döntőjében gólt szerzett egy bizonyos Pelé⁷ óta, miután a legfiatalabb olyan játékos

¹ 17 évesen és 2 hónaposan Mbappé a Troyes ellen (3-1) lövi be első gólját hivatasoként. Ezen a 2016. február 20-i napon megdönti Thierry Henry fiatalsági rekordját is. Henryhoz egyébként sokat hasonlítják Mbappét.

² 2019. február 24-én 20 évesen és 2 hónaposan Mbappé berúgja az ötvenedik és ötvenegyedik bajnoksági gólját a bajnokság 26. napján (PSG–Nîmes, 3-1). Egy érdekes anekdota: a meccset megelőző héten elmondta, hogy a szezon kezdete óta az edzéseken már több mint száz gólt rúgott. Ez is azt bizonyítja, hogy neki minden egyes gól számít.

³ 2017. május 9-én, 18 évesen, 4 hónaposan és 20 napon nyújtotta ezt a teljesítményt a Juventus FC elleni meccsen (0-2, 1-2), Gianluigi Buffon csapata ellen, aki a jövőben csapattársa lesz a PSG-ben.

⁴ Ezt a rekordot 18 évesen, 8 hónaposan és 23 napon állította fel, az első Bajnokok Ligája mérkőzése során a párizsi csapattal a Celtic FC ellen (5-0), 2017. szeptember 12-én.

⁵ 2017. december 5-én a Bayern München megveri ugyan a PSG-t (3-1), de közben Mbappé elhappolja a francia Karim Benzema által tartott rekordot. Ekkor 18 éves, 11 hónapos és 15 napos.

⁶ 2017-ben a hetedik helyen végzett.

⁷ 2018. július 15.: a fantasztikus francia győzelem és Mbappé újabb bravúrájának dátuma. Pelé óta (aki megelőzte fiatalságban 1958-ban, 17 évesen és 8 hónaposan) soha egyetlen ennyire fiatal játékos nem rúgott gólt világbajnoki döntőben.

volt, aki a világbajnokság egyazon meccsén két gólt lőtt, tudjátok, ki óta...

A győzelmet hozó oroszországi torna során Mbappé a gall futball két másik rekordját is kisajátította: ő lett a legfiatalabb francia labdarúgó, aki valaha világbajnokságon játszott (Ausztrália ellen, 2-1), majd gólt is lőtt (Peru ellen, 1-0). A Ligue 1-ben 2018. október 7-én K. M. tizenhárom perc alatt négy gólt juttatott a Lyon hálójába (5-0) a Paris Saint-Germain színeiben a Parc des Princes Stadionban, és így óriási „fiatalságlöketet” adott a francia focinak: negyvenöt évnýt kell visszaröppenni az időben ahhoz, hogy egy ilyen ifjú játékos ilyen teljesítményével találkozunk. És ezt a szemtelen koraérettséget és tehetséget megkoronázandó a 2019 szeptemberében megjelenő 2020-as *Guinness rekordok könyvébe* azzal került be, hogy a legfiatalabb olyan játékos volt, akit FIFA Aranylabda díjra jelöltek (2017-ben), és a legfiatalabb góllövő a Bajnokok Ligája elődöntőjében a Monacóval. Ne is soroljuk tovább...

Mbappé valóban egy fenomén, még ha nemrégiben vissza is utasította ezt a jelzőt: „Nem vagyok az. Cristiano Ronaldo, Messi és Neymar a fenomén. Én még messze vagyok ettől. Amikor ezt halom, mindig mosolygok rajta.”

Ez a húszéves, örökké gyermekien mosolygó fiatalember szinte földönkívülinek tűnik. Képes lesz-e vajon folytatni a szárnyalását? Tartani tudja-e majd az elkövetkező években ezt a teljesítményszintet, képes lesz-e felülmúlni a legnagyobbakat? Elég szerencsés lesz, hogy elkerülje a súlyos sérüléseket, amelyek megtörhetik a lendületét? Ezekre a kérdésekre a jövő adja majd meg apránként a választ. Addig is Mbappé szemmel látható nyomás nélkül folytatja feltartóztathatatlan felfelé törekvését, és teszi meg azokat a lépéseket, melyek minden bizonnyal korábban még soha el nem ért csúcsok felé repítik. Gólt rúgni és történelmet írni: ez lehetne a motója. „Mindennap azért dolgozom, hogy a lehető legnagyobb segítséget nyújtsam a csapatomnak, de azért is, hogy örömet szerezzek

magamnak, hiszen a foci mindig örömforrás marad. És persze azért, hogy gólt rúgjak. A rekordok megdöntése mozgat, úgyhogy nagyon elégedett vagyok” – vallotta meg a Canal+ tévécsatorna riporterének 2019. február 23-án a Nîmes elleni mérkőzésen véghez vitt nagyszerű teljesítménye után. „Mindig abból az alapelvből indulok ki, hogy majd jön valaki, és még jobban csinálja, szóval mindig a lehető legmagasabbra kell törni, mert előbb-utóbb valaki túl fog szárnyalni.”

A hírneve már most jócskán túlnőtt a foci és a sport keretein. Ebben veleszületett kommunikációs érzéke mellett nagy szerepet játszik az emberekhez és az adott szituációhoz való intelligens hozzáállása, melyek révén mind ez idáig elkerülte a melléfogásokat, a bal lépéseket. „Kevés olyan emberrel találkoztam, aki ilyen remekül tud kommunikálni az ő korában – jegyezte meg a marketingszakember Frank Tapiro. – A foci világában nem sok ilyen van. Sőt, senki. Kylian még némelyik politikust is lekörözi ezen a téren.” A francia államfő, Emmanuel Macron 2018-ban néhány hónap különbséggel kétszer is meghívta az Élysée-palotába, sőt, még arra is kérte, igazoljon át kedvenc labdarúgócsapatához, az Olympique de Marseille-hez. Júliusban, a francia csapat oroszországi világbajnokságon történő remeklése után Mbappé visszafogottsága éles ellentétben állt egyes csapattársai nagyhangúságával, akik pedig kevésbé játszottak meghatározó szerepet a második csillag megszerzésében. Ám mégis ő volt az, akivel az elnöki rezidencia meghívottjai és személyzete a leggyakrabban akart szelfizni, és tőle kértek legtöbbször autogramot.

Néhány hónappal korábban, 2018 februárjában Kylian Mbappét Noël Le Graëtten, a Francia Labdarúgó-szövetség elnökével együtt hívták meg egy ebédre, mégpedig George Weah, a PSG és az AC Milan egykori sztárja hivatalos látogatása alkalmából, akit nem sokkal azelőtt választottak meg Libéria államelnökévé. „Egyes mellett ültünk, és Kylian egyszer csak azt mondta nekem: »Remélem, nem kell majd felszólalnunk« – meséli a szerzőnek a

Szövetség elnöke, aki még hónapokkal később is élénken emlékszik erre a jelenetre. – Ezután különböző témákban zajló beszélgetések következtek, majd Macron elnök úgy döntött, hogy mindenkinek lehetőséget ad megnyilvánulni az asztalnál. Amikor rákerült a sor, Kylian így szólt: »Nagyon büszke vagyok rá, hogy itt lehetek, és hízelgő, hogy megismerhetem önt, Weah úr. De nem vagyok elég felkészült ahhoz, hogy tanácsokat adjak az említett témákban. Kész vagyok viszont segíteni.« Kylian ekkor is a helyzetnek megfelelő magatartást és szavakat választotta, még hozzá kellő szerénységgel.” Ez Kylian Mbappé: egy rendkívüli futballtehetség, ugyanakkor kivételes személyiség is, s ez még inkább emeli a sportban elért teljesítményének értékét.

Mbappé azonban nem csupán a pályán véghez vitt bravúrjai vagy a gólrörmöt kísérő jellegzetes egyéni mozdulatai miatt lett a francia fiatalok hétköznapijainak része. Egy alsó tagozaton oktató francia pedagógus még egy helyesírási szabály megtanításához is felhasználta a játékos nevét: a francia nyelvben az *m*, *b* és *p* betűk előtt a nazálisok jelölésére *n* helyett *m*-met kell írni, erre alkotta meg a leleményes tanítónő a „Mbappé-szabály”-t. Emiatt lett vajon Kylian a 7–14 évesek kedvenc híressége egy 2019-es felmérés szerint, melyet az Ipsos Intézet végzett a *Le Journal de Mickey* című gyermekmagazin számára? Bizonyára nem, de ez is jól szemlélteti, hogy Kylian Mbappé senkit nem hagy hidegen.

A közösségi médiában is előkelő helyet szerzett magának, főként a Twitteren. 2018-ban a PSG és a francia válogatott csatárja (akinek már viaszmásolata is van a Grévin Múzeumban) egyike volt azoknak, akik leginkább izzásban tartották a Twitteret. Egy mikroblogger platform adatai szerint 2018-ban Franciaországban az a tweet volt a legnépszerűbb, amelyet a focista 2018. július 15-én posztolt: ezen épp megcsókolja a világbajnokság tróféáját a moszkvai Luzsnyiki Stadion gyepén. Ez az egyetlen poszt Mbappénak – aki valamivel több mint kétmillió követőt tudhatott magáénak 2018 végén

– közel 200 000 megosztást és 709 000 like-ot hozott. A volt Monaco csapattag a legtöbbit emlegetett sportoló Franciaországban, megelőzve még csapattársát, Neymart is. Ráadásul 2018-ban a franciák hét kedvenc tweetjéből négyet ő írt...

Mbappé, aki immár az egész világon ismert, a nagy presztízsű *Time Magazin* címlapján is szerepelhetett, méghozzá abban a számban, amelyet a következő generáció vezető személyiségeinek szenteltek. Klubja a kulisszák mögött győzködte az ifjú sztárt és családját, hogy egy kezdeti visszautasítás után Kylian mégis hajlandó legyen vállalkozni egy ekkora médiaszereplésre. Nem is sejtették, hogy a játékos néhány évvel korábban már arról ábrándozott, hogy egyszer majd ennek az amerikai hetilapnak a címlapjára kerül. A monacói futballakadémián 2014-ben ugyanis azt kérték az ott tanulóktól, hogy a három nemzetközi kiadvány, a *Time*, a *GQ* és a *Forbes* közül válasszanak egyet, amelynek hasábjain a későbbiekben szeretnék viszontlátni magukat. Mbappé a *Time*-ot választotta, és lám-lám, a valóság utolérte. „A döntő estéjén interjút kértem a PSG-től – meséli Vivienne Walt, a hetilap franciaországi tudósítója és az interjú szerzője. – Úgy véltem, ez egy nagyon érdekes téma, hiszen Mbappé több mint játékos: ő az etnikai sokszínűség képviselője, az új Franciaországot testesíti meg. Túllép a sport keretein, globális jelenség.” De míg az amerikai újságíró nő meg volt győződve arról, hogy érdemes cikket írni a legújabb világ bajnokról, a főszerkesztője már kevésbé: attól tartott, hogy az amerikaiakat nem érdekli ez a francia, aki *soccert* játszik, egy olyan sportot, amit az Egyesült Államokban nem túlzottan kísérnek figyelemmel. „Azóta elismeri, hogy tévedett – mosolyog ma már Vivienne Walt. – Kylian ugyanis mindenkit lenyűgöz, és nem csak a játékával. Amikor az amerikaiak elkezdtek nézni a világbajnokságot, egy mindig mosolygó, energikus és eleven fiatalembert fedeztek fel. Dinamikus személyisége megérinti az embereket, még az amerikaiakat is.” 2018. október 11-én, amikor a *Time* megjelent az újságárusoknál,

azonnali volt a siker. Míg az újság vezetősége csupán emelkedést jó-solt az eladásokban, Párizsban délután már egyetlen példányt sem lehetett kapni. „Aznapi Brüsszelben voltam – meséli Walt. – A telefonom megállás nélkül csörgött. Több mint százötven hívást és több mint ezer tweetet kaptam. Kiposztoltam a címlapot a Twitteremre, hatezernél is többen osztották meg. Hihetetlen volt. Mindenki azt mondta, hogy óriási, hogy ezt megcsináltam. Ez volt eddig a legnagyobb sikerem egy címlapos cikkel, még Macron sem váltott ki ekkora lelkesedést! Nem gondoltam volna, hogy ilyen hatalmas lesz az érdeklődés. Nem tudjuk, mit hoz Mbappé számára a jövő, de kétségkívül ő a jelen pillanat embere.” Az üzenet átment. Még a sztárokhöz is eljutott. Amikor az NBA csillaga, az amerikai kosárlabdabajnok LeBron James Párizsba látogat a szponzorával, a Nike-val folytatott üzlet kapcsán, Kylian Mbappéval akar találkozni.

Ami még különösebb: egy bolgár rapper nem sokkal a világbajnokság után egy dalt dedikált a focistának, amelynek címét a labdarúgó neve adta. A *So Foot* hasábjain Fyre (aki a bolgár rap színterén olyan, mint Franciaországban a híres JoeyStarr) elmagyarázta, hogyan született a dal: „Igazából a Bajnokok Ligáját néztük [Vitezz-zel, alkotótársával], és mindketten nagy Kylian-fanok vagyunk. Akkoriban itt, Bulgáriában még nem volt olyan népszerű. A rap műfajban ma nagyon trendi egy focistáról elnevezni egy dalt és róla énekelni benne. Arra gondoltunk, jó ötlet lenne összehozni egyet *Kylian Mbappé* címmel, és a sikerünket az övével összekötni – magyarázza a rapper. – Mpabbé szép példa a mi generációnk számára. Gondolj csak bele, szinte még tini, de már szupersztár. Szerintem példakép, követendő modell lehet a fiatalok számára.”

A modellt a topmodelltől csak egyetlen lépés választja el, ahogy ezt az indiai divattervező, Manish Arora be is bizonyította. 2018 szeptemberében a párizsi divathét során modelljei bemutatták új prêt-à-porter kollekcióját, PSG-sztárok – köztük Mbappé – színes portréjával díszített ruhákban vonulva a kifutón.

Felkerekedtünk hát, hogy nyomába eredjünk ennek a fenomenek, hogy megismerjük a gyökereit annak a fiatalembernek, aki a következő generáció egyik vezető személyisége lesz, és aki 2018-ban a franciák negyedik kedvenc híressége volt. Végigkövettük az életét Bondytól, ahol gyermekkorát töltötte, a clairefontaine-i futballakadémián és Monacón át a francia válogatottig. Több tucat olyan emberrel találkoztunk, vagy beszélünk, akik közel állnak hozzá, akik látták felnőni, akik a pályán vagy az iskolában, különféle tevékenységei során egyengették az útját. Megpróbáltuk kideríteni, mi az eredete és a magyarázata Kylian Mbappé megingathatatlan bizonyosságának azzal kapcsolatban, hogy igenis el fogja érni, amit el akar, és ez nem nagyképűségből fakad, sokkal inkább egy belső erőből, amelyhez egy egész család közös projektje társul. A családot egyébként tájékoztattuk könyvünkről, ők azonban nem kívántak benne közreműködni.

Ennek a rendkívüli pályafutásnak az iránya már nagyon korán ki volt jelölve. Lássuk a történetét.

1

AZ ELSŐ ÉVEK

Kylian Mbappé pályája eleve elrendeltetett. És nem csupán azért, mert 1998-ban született, abban a varázslatos évben, amikor Zinedine Zidane-nak köszönhetően a francia válogatott először nyerte meg a világbajnokságot. E különleges év decemberének 20. napján, néhány órával a születése után nagybátyja, Pierre, Wilfrid Mbappé-nak, Kylian édesapjának öccse belátogatott a Párizs XIX. kerületében lévő szülészetre, és ajándékként egy labdát helyezett az újszülött ágyára. A fiú ekkor került először kapcsolatba azzal, ami később a legjobb barátja lesz.

Ez az anekdota nem csupán mese vagy legenda, melyet utólag találtak ki, hogy kiszínezzék egy új francia futballzseni első lépéseinek történetét. „Valóban így történt” – erősíti meg Dominique Mendy, a két Mbappé fivér barátja, aki szintén meglátogatta a kismamát és gyermekét a kórházban. A Paris Saint-Germain jövőendő csatárja az első éveiben a börgolyót Párizs egyik elővárosában, Bondyban, egy kis háromszobás lakásban passzolgatja, mindössze néhány méterre a Léo Lagrange Stadiontól, amelyre a kis Kylian az ablakából rá is láthatott. Alighanem egy újabb sorsszerű jel. Nemsokára Kyliannak már csak át kell mennie az utcán, hogy a bört a pályán rúghassa, ott, ahol az édesapja a település fiataljainak tart edzést.

Addig is a René Char utcai önkormányzati bölcsődében vigyáznak rá. Az ott dolgozók, akiknek nagy része azóta nyugdíjba vonult, egy átlagos, mindig mosolygós, viszonylag könnyen kezelhető kisfiúként emlékeznek rá, aki már akkoriban focimániás volt. Szép időben olykor a francia csapat mezét és sortját viselte, amelyen akkor még csak egy csillag díszelgett...

Kylian a Pasteurról elnevezett iskolába kezdett járni, melynek igazgatóját Yannick Saint-Aubert-nek hívják. Az intézmény melletti kis betonpályához fűződnek első futballista szárnypróbálgatásai. Amikor a Nike-val mint személyes sportszerellátóval leszerződött, Mpabbé azt kérte, hogy szponzora hozza rendbe ezt a több éve elhanyagolt területet, ami meg is történt néhány nappal a PSG-be való igazolása után: 2017. szeptember 6-án Kylian nagy pompával avatott fel egy arénajellegű városi multisportpályát a bondyi Pasteur iskola hajdani kézilabdapályája helyén.

Ötödik osztályos korában, 2007-ben, követi Yannick Saint-Aubert-t az Olympe-de-Gouges iskolába, ahol a Radio France gyerekkórus programjával partnerségben zenei tagozat indult. „Csak most, ahogy újra átnéztem a bizonyítványát, tudatosult bennem, milyen szépen összedolgoztunk a szüleivel az iskolai évei során. Egyfajta közös nevelést nyújtottunk ugyanazon értékek mentén – emlékszik vissza a volt iskolaigazgató. – Volt bennünk annyi belátás, hogy engedélyeztünk neki némi lazaságot, miközben megtanítottuk az alapokat.”

Kylian édesanyja, Fayza Mbappé központi szerepet játszik ebben. Minden reggel vagy tanítás után ő egyeztet a tantestülettel. „Látam, ahogy egy sarokban megvárja, amíg az összes gyerek elmegy. Ezután odajött hozzám, és megbeszéltük Kylian napját. Megvolt a maga útja, de pengeélen táncoltunk, meg kellett húzni a határokat. Tízből kilencszer ez működött is, néha azonban újra kellett hangolni a húrokat.” Történetesen akkor, amikor Kylian túlságosan félvállról vette a dolgokat, és nemtörődömnek mutatkozott, vagy amikor

részt vett az órai rendbontásban. „De semmi komolyabb nem történt. Például soha nem viselkedett közönségesen” – árulja el Saint-Aubert.

Wilfrid és Fayza Mbappé fiának kiemelt figyelemre volt szüksége, „folyamatos intellektuális táplálás kellett neki”, ahogy az egyik volt tanítója fogalmaz. Másodikos korában a szülei elviszik egy pszichológiai tesztre. Az eredmény: Kylian koraérett. „Magas intelligenciahányadossal rendelkezett” – erősíti meg Yannick Saint-Aubert. Minden bizonnyal ez is oka lehetett annak, hogy Kylian nem rajongott túlságosan az iskoláért, amit gyakran szóvá is tett az igazgatónak. Ám ott volt neki az anyukája, aki szorosan mögötte állt és óvta-védte, pontosan úgy, ahogyan azt ma a hátvédek próbálják a pályán. Azzal a különbséggel, hogy ez Fayzának elég jól is ment. „Még ma is vigyáz arra, hogy Kylian önmaga maradjon, ne szálljon el” – meséli egy ismerős. Mbappé édesanyja mindent belead, rengeteg időt áldoz a fiára, aminek meg is van az eredménye. „Ha nagyon engedékeny szülők lennének, vagy olyanok, akik a gyerekeiket fenntartások nélkül csodálják, a fiuk nem tartana itt. Kylian ötödikben Jonathan Ikonéval járt egy osztályba (akit a PSG-ben képeztek, és aki ma a Lille-t erősíti). Jonathannak nem volt olyan szerencséje, hogy ilyen családi közegben nevelkedjen, holott neki is remek adottságai voltak. Kyliannak a szülei úgy szabtak kereteket, hogy közben nem nyomták el az álmát” – nyilatkozza Saint-Aubert. „Ugyanebből az iskolából egy másik fiatalból, Aurélien Diesse-ből is bajnok lett (cselgáncs-világbajnokságon ezüstérmét szerzett). Ő is kivételes tehetség volt, ő is jól tanult, és az ő szülei is nagy hangsúlyt helyeztek a rendszerességre. Ő azonban nem fogalmazta meg olyan világosan a környezete számára az álmát.” Ellentétben Kyliannal, akinek a foci szinte kezdettől fogva közpon-ti szerepet játszik az életében.

Már iskolás korában pontos elképzelései vannak arról, hogy milyen irányt vesz majd az élete és a karrierje, azt a célt tűzi ki maga

elé, hogy bejusson a francia válogatottba, sőt, máris az lebeg a szemem előtt, hogy világbajnokságon fog játszani velük... Egy nap közli Marc Da Silvával, ötödik osztályos tanítójával, hogy egyszer Aranylabdát fog kapni. Ez a kijelentés utólag jóslatnak hat: Kylian 2018-ban negyedik helyen végez az Aranylabda-jelöltek listáján, amikor még húszesztendős sincs. A kis Kylian már az iskola legelső osztályaitól kezdve „előrukkolt az álmával, ami nem volt éppen kispályás” – ismeri el Saint-Aubert. „Négyéves korától kezdve képes volt leírni az életútját – erősíti meg a *L'Équipe* csatornának Alain Mboma, a család egyik barátja. – Az mondta, előbb a clairefontaine-i futballakadémiára akar menni, majd egy francia csapatban szeretne játszani, ezután pedig a Real Madridban akar kikötni.” Kylian azt is gyakran hangoztatja, hogy a francia válogatottban fog játszani, és szívére tett kézzel éneklí a *Marseillaise*-t, a francia himnusz... Ekkor még csak három-négy éves.

Barátjával, Joé Kobóval, aki ma a Caent erősíti, azzal töltötték az idejüket, hogy elképzelték, amint ebben vagy abban a csapatban játszanak – persze a legnagyobb presztízsű klubokban –, és szenzációsabbnál szenzációsabb eredményeket érnek el. A plakátokon látták magukat, ahogy azt Charles Aznavour⁸ énekelte egykor. Joé tisztában volt vele, hogy a haverja tehetséges, sőt, nagyon tehetséges, de azt is látta, hogy vannak korlátai, legalábbis olyan területek, ahol fejlődnie kell, még fel kell nőnie, tapasztalatokat kell szereznie. „Nem igazán lepott meg az, ami vele történt. Tudtam, hogy Kylian képes rá. Tudtam, hogy a korához képest milyen érett. Szeret hülyéskedni, de amint a foci kerül terítékre, a lehető legkomolyabb lesz. Egyaránt jó a pályán és a pályán kívül is. Kylian jót tesz a focinak. Nem azért mondom, mert a barátom. Tényleg nem lep meg, hogy így alakulnak a dolgai. Egyedül a francia válogatott lepott meg

⁸ Célzás Charles Aznavour (1924–2018) francia énekes, dalszerző és színész egyik híres dalára. *A ford. megj.*

– mesélte Joé Kobo 2017-ben. – Beszélgettünk erről, amikor kisebbek voltunk. Meg volt győződve róla, hogy egy nap bekerül a válogatottba. Én próbáltam kicsit visszarángatni a földre, és azt mondtam: »Ugyan, Kylian, az túlságosan magas szint!« Azt tudtam, hogy a Ligue 1-ben és a Bajnokok Ligájában ilyen fiatalon is képes lesz játszani. De a francia válogatottal tényleg meglepett. Ledöbbsen-tem, amikor tizenennyolc évesen a spanyolok ellen láttam pályára lépni. Kylian nem ismer határokat. Szerintem számára nem is léteznek. Sorra dönti a sporttörténelmi rekordokat.”

A tanulás viszont nem hozta annyira lázba Kyliant, mint a focilabda. Legalábbis nem töltötte ki úgy az álmait, mint a futball. Már kisiskolás korától fogva arra koncentrált, amit hasznosnak érez. Annak ellenére, hogy nem fűti mérhetetlen vágy a tanulás iránt, különösebb nehézségek nélkül végzi el az iskolát. „Minden tárgyból tiszteességesen teljesített – emlékszik vissza a volt igazgató. – Főként szóban volt erős. Egy felnőtt szókincsével rendelkezett, tudott érvelni, játszani a szavakkal, képes volt egy problémát több oldalról is megvizsgálni, pontosan és árnyaltan fejezte ki magát.”

A következő anekdota szerint a számokhoz is van némi adottsága. Első osztályos korában megbünteti a tanító bácsija. A Pasteur iskola tanulói előtt jól ismert ez a fajta büntetés: összeszedni a tágas iskolaudvaron hányódó papírszemetet. Kyliannak húsz darabot kellett összegyűjtenie. Az igazgató, aki nem bírta elviselni, ha szemét hányódott az udvaron, szemmel tartotta a fiút, amíg az a büntetőfeladatot végezte. És mit látott? Azt, hogy a kisdíák csupán tíz papírhulladékot szedett fel, majd... kettétépte őket! Az elmaradhatatlan mosoly közben végig ott ragyogott az arcán, minden bizsonnyal elégedett volt találékony húzásával. „Megdicsértem, azt mondtam neki: bravó, elsajátítottad az osztás-szorzás alapjait! De mivel lóvá akartál tenni, menj, szedj össze még tízet!” – eleveníti fel az esetet derűsen Yannick Saint-Aubert, akinek az intézményébe járt a legkisebb Mbappé testvér, Ethan is, valamint Jirès, Kylian

bátyja, harmadik és negyedik osztályban. Jirès félénkebb gyermek volt, nem olyan határozott, mint Kylian, de nagyon ragaszkodó és kedves. Az igazgató később kapott tőle egy dedikált mezt, amit a fiú akkor viselt, amikor az egyik perzsa-öbölbeli csapatában játszott. Kylian, a leendő világbajnok szívélyes és barátságos volt az osztálytársaival, kedvelték. A Pasteurben még nem volt a sulis „sztárja”, de másik iskolában, az Olympe-de-Gouges-ban, ahová ötödiktől járt, már inkább az, főként az AS Bondy-s csapattársai körében, akiknek a fülébe jutott, hogy egyes profi futballcsapatok milyen nagy érdeklődést tanúsítanak pajtásuk iránt.

Yannick Saint-Aubert azóta nyugdíjba vonult, és szívesen tölti az idejét az Alpokban. Ám a diák Kylian továbbra is élénken él az emlékezetében. Ugyanez a helyzet Lefèvre tanárnővel is, aki Kylian osztályfőnöke és franciatanárnője volt a Mária Mennybemenetele katolikus magániskolában, ahová hatodiktól íratták a szülei. Fayza ebben az időszakban is sok energiát fektetett abba, hogy szemmel tartsa a fiát, hogy meggyőződjön róla, rendesen tanul. Lefèvre tanárnő így emlékszik vissza a hajdani kiskamaszra: „Erős kisugárzással rendelkezett, anélkül volt vezéregyéniség, hogy nagyszájú lett volna. Nagyon intelligens volt, és bohóckodó beszólásaival mindenkit megnevettetett. Azzal a rendkívül kifejező arcával kicsit Henri Salvadorra⁹ emlékeztetett, amikor az a *Zorro est arrivé* című számot énekelte.”

Ahogy alsó tagozatban, Kylian felsőben se volt éppen mintadiák... Néhány pedagógus ezt a saját bőrén is megtapasztalta, mint például a természetismeret-tanár, akivel nem nagyon jött ki, rendszeresen „összeakasztották a bajszukat”. Lefèvre tanárnőnek a fiú iránt tanúsított minden jóindulata ellenére el kell ismernie, hogy „Kylian nagyon értett a csínytevéshez, és a tanárokat még

⁹ Henri Salvador (1917–2008), karibi származású francia dalszerző, énekes. Az említett *Megjött Zorro* című száma az egyik legnépszerűbb szerzeménye volt. *A ford. megj.*

a diaktársainál is jobban szerette heccelni. Nem volt különösebb baja a tekintéllyel, mert mindig roppant tisztelettudóan viselkedett, ám ha valakit nem kedvelt, akkor nagyon is tudta, hova kell szúrni, hogy fájjon.” Néhány osztálytársa sem úszta meg csípős humorát. Mint például egy bizonyos Mehdi Tache. Egy dolgozatírás során ez a fiú, akinek a vezetékeve franciául „folt”-ot jelent, tintával összemaszatolta az arcát. Ez az ügyetlenség nem került el Kylian éles tekintetét, és megjegyezte: „Tanárnő, látta? Mehdi az arcára írta a nevét...” A hatás nem maradt el. „Nem volt rosszindulatú a megjegyzés – hangsúlyozza Lefèvre tanárnő. – Az osztályban volt egyfajta cinkos összetartás a diákok között. Olyannyira, hogy úgy gondoltuk, hetedikben is együtt kellene maradniuk.¹⁰” Kylian továbbra is szeret másokat cukkolni, főként a közeli barátait, akikkel imád órákon át társasjátékozni, monopolizni, unózni, de a PlayStation-menetek is lebilincselik a figyelmét. És állandóan lobog benne a versenyszellem. A csipkelődő természet egyébként a szüleire is jellemző, főként Fayzára, aki kézilabdás korában csípős válaszeitől volt híres, és máig megőrizte nyílt és egyenes beszédét.

Hatodikban a kis Kylian Görögországba utazott az osztályával egy olyan pedagógiai program keretében, melynek középpontjában az állampolgári értékek és a demokrácia állt. A huszonhét kisdíák, akik az osztályfőnök elmondása szerint „huszonhét különféle származást” képviseltek, körutazást tett Athénban, Olümpiában és Delphoiban. Volt, aki a görög fővárosban ült először metron. „Valamennyiüknek meghatározó volt ez az út, Kyliannal az élen. Beléjük oltottuk, mit is jelent az állampolgárság, és valami meg is maradt ebből. Kylian egy kameruni apa és egy algériai anya gyermeke, de franciának érzi magát, és büszke rá, hogy az, közben pedig elfogadó másokkal szemben” – meséli madame Lefèvre. „A szülei

¹⁰ Franciaországban az osztályok összetétele tanévenként változik, minden év elején újra és újra meghatározzák, hogy egy adott évfolyam diákjai a párhuzamos osztályok melyikébe kerüljenek. *A ford. megj.*

egyfajta mélyen humanista filozófiát vallanak, és ezt a fiuknak is átadták. Kylian olyannak fogadja el a többieket, amilyenek” – erősíti meg Yannick Saint-Aubert is.

Felső tagozatos korában a leendő élsportoló néha bizony duzzog, ha nem tetszik neki valami. Ilyenkor keresztbe fonja a karját, vagy vág egy fintort. „Felháborította az igazságtalanság” – mondják róla a Mária Mennybemenetele iskolában. A kiskamasz Kylian érzékenysége és vézna alkata éppúgy megmaradt Lefèvre tanárnő emlékezetében, mint szellemi képességei: „Gyors volt mindenben, franciaórán pedig nagyon eleven és magabiztos. Jó tanuló volt, mindig rendben tartotta a füzetait, sűrű betűkkel írt. Nagyon zárkózott volt az aktuális lelkiállapotát illetően, ő így védekezett. Tudta, hogy más, mint a többiek.” A tanárnő Kylian egy másik vonására is jól emlékszik: a küzdőszellemére. „Mindig még tovább és még tovább akart menni, nehogy csalódást okozzon szeretett tanárainak vagy a szüleinek – meséli. – Folyton csak a rendkívüli tulajdonságait emeljük ki, és megfélemezünk makacs kitartásáról. Kylian olyasvalaki, aki rengeteget dolgozott. Soha nem adta fel. Amikor valamit nem tudott megcsinálni, újra és újra megpróbálta, tízszer, százszor, ezerszer, addig, amíg nem sikerült.” Ezt a tulajdonságot Mbappé máig megőrizte, és kamatoztatja is labdarúgó-mestersége gyakorlásában.

Fayza nagyon korán észrevette, hogy a fia más, mint a többiek. Hogy művészi vénával van megáldva, és rendkívül érzékeny, ennek minden előnyével és hátrányával együtt. „Az édesanyja elárulta nekem: nem tudja elképzelni, hogy Kylian művészeti oktatás nélkül nőjön fel” – meséli Jean-Claude Decalonne, a Passeurs d’Arts [Művészetközvetítők] nevű egyesület megálmodója, amely azzal a céllal jött létre, hogy megismertesse a hátrányos helyzetű gyermekekkel a zenét és a hangszereket, és amelyet Mbappé a későbbiekben támogatni fog. A foci mellett a kis Kylian nyolctól tizenhárom éves koráig a bondyi zeneiskolába is jár. „A zenei bevezető oktatás után az ütős hangszerek, az ének és a fuvola következett” – emlékszik

vissza Marie Delbecq, a bondyi konzervatórium igazgatónője. Kyliant ugyan valamennyire érdekli a zene, de ezen a téren nem tanúsít különleges fogékonyságot, kedveli viszont a közösségi programokat. Madame Delbecq így mesél erről: „Énekelt a zenei beavatón, részt vett a legkisebbeknek rendezett zenei programokon, és közreműködött a 3–6 éveseknek tartott meseórákon a városi könyvtárban. Nyitott volt a többiek iránt. Komoly volt, sziporkázó és összeszedett.” Céline Bognini, aki Kyliannak egy évig tartott zenei bevezető órákat, éles emléket őriz a zenészpálántáról. „A tanévkezdés napján megkérdeztem tőle: »Hogy hívnak?« Előttém van az arca, a szeme, a tudásvágya. Olyan volt, mint a napsugár, teli étellel és vágygal” – eleveníti fel a múltat a konzervatórium Luciano Berióról elnevezett termében. Bognini tanárnő emlékezetébe egy másik pillanat is bevésődött abból a rövid időszakból, amit a fiú oktatásával töltött. „A Zene Ünnepeének estje volt, 2007-ben vagy 2008-ban, már nem emlékszem pontosan. A gyerekek Serge Gainsbourg *Couleur café* című dalát énekelték, és csak Kylian nézett rám közben. Egyenesen rám szegezte a szemét. Ez azt jelentette, hogy teljes mértékben azonosult azzal, ami épp történt” – meséli madame Bognini, aki operaénekes és színésznő is. „Szerette a zenét, még ha nem is volt hozzá különösebb érzéke. Bár nem tanítottam sokáig, mégis jól emlékszem rá. Az a fajta gyerek volt, akinek így vagy úgy, de érezhető volt a jelenléte.” Úgy tűnik, ez utóbbi mondat szinte Kylian Mbappé szakmai mottója is lehetne. Valóban: több szezon óta megvan a helye a professzionális szintéren, amikor megnyilvánul, arra mindenki odafigyel. Tényleg tudja, hogyan kell jelen lenni, így vagy úgy. De szinte kizárólag pozitív módon. Ritkán botlik meg.

A két év zenei bevezető oktatás után a fuvolát választja. Miért pont ezt a hangszert, amely nem is a legjátékosabb? – tehetnénk fel a kérdést. „Ez egy nagyon finom, csillogó hangszer, gyakran vonzza a kisgyerekeket” – magyarázza Françoise Ducos, aki három évig oktattott fuvolát a fiúnak. „És törékeny hangja van.” Törékeny, akár

maga Kylian. A pikolóval kezdi, egy rokon hangszerrel. „Mert rövid karja és hosszú lába volt – folytatja Ducos tanárnő. – De attól még a szájnak és az ujjaknak ugyanott van a helye. Kylian jól boldogult, és több darabot is el tudott fűjni. Ez megtanította őt arra, hogy a fejlődéshez játszani kell, gyakorolni, dolgozni, nap mint nap.” Ugyanúgy, mint a fociban. Françoise Ducos úgy véli, ha Kylian nem megy el a claiefontaine-i futballakadémiára, folytatta volna a zenetanulást. Ezt mind a tanárnő, mind Fayza szívesen vette volna, aki ebben a tevékenységben is támogatta a fiát.

Bár a fociban nem volt szüksége buzdításra, az édesanyja ott is mögötte áll. „El tudta érni, hogy Kylian játéköröme és főként játéktípusa megmaradjon” – elemzi Fabrice N’Sakala, aki ma Törökországban játszó profi játékos, és Bondyban Kylian édesapja volt az edzője. „Kylian anyukája közbenjárt az oktatóknál annak érdekében, hogy a fia elképzelései megmaradhassanak.” A foci gyorsan egyfajta szenvedéllyé, szinte függőséggé nőtte ki magát Kylian számára, és ezt a szüleinek a lehető legjobban kellett kezelnie. A kislírcs mindig és mindenhol játszott. Ezt a bondyi hármasszobás panelház szomszédságában lakó Ricles úr és felesége sem felejtették el. Kedves emlékeket őriznek a nappaliban zajló végeérhetetlen focimeccsekről. Kylian focival kel és focival fekszik. Mérkőzéseket, videókat néz, az interneten utánajár a legfrissebb információknak, eredményeknek. Még ma is számos meccset megnéz, szilárd labdarúgó-ismeretekkel rendelkezik, valóságos műveltséggel a játékot és valamennyi szereplőjét illetően, beleértve a külföldi vagy kevésbé ismert játékosokat is.

Apjával együtt figyelemmel kíséri Jirès meccseit, ő is azzal akar foglalkozni, amivel örökre fogadott bátyja. Először hatévesen igazolja le egyesület, az az AS Bondy, ahol az édesapja az edző. „Fiatalon kezdte” – emlékszik vissza Jean-François Suner, aki mind a mai napig a klub sportigazgatója, és annak idején felvette Wilfridet trénernek. „Kezdetben olyan volt, mint a többiek. De elég hamar

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

kiderült, milyen könnyedén bánik a labdával. Egyszerűen mindent gyorsabban csinált, mint mások. Azt gondoltuk, ha mindent ilyen gyorsan képes megtenni, akkor az átlagon felülinek számít, ezért évente magasabb korosztályba soroltuk át.” Ám, ami igazán meglepte Sunert és általában az AS Bondy oktatóit, az a Kylianban mélyen gyökerező hit volt, az abba vetett hit, hogy egy nap hivatásos játékos válik belőle. Mindez egy olyan életkorban mutatkozott meg, amikor a gyerekeknek gyakran teszik fel a kérdést, mi leszel, ha nagy leszel, amire a válaszok leginkább egy-egy álmodtá válnak, nem pedig valós vágyat vagy lehetőséget. Kylian Mbappé esetében azonban nem így volt. „Ő tényleg azt akarta, hogy sikerüljön neki az, amit a fejébe vett. Valahol már akkor tudta, hogy profi akar lenni – folytatja Jean-François Suner. – Tudta, hogy mit akar, és továbbra is tudja. Jonathan Ikonénak is remek adottságai voltak, főként az ereje, de ő más volt, mint Kylian. A klubban gyorsan sikeres lett.” „Mivel néha két évvel magasabb korcsoportba tettük át, olyan gyerekekkel játszott, akik nála egy-két évvel is idősebbek, ezáltal fizikailag erősebbek voltak, így az adottságai nem voltak olyan szembeötlőek, mint Jirèsnél néhány évvel korábban – elemzi a helyzetet Dominique Mendy, aki akkoriban a Wilfrid alá beosztott segédedző volt. – Jirès egymaga képes volt fordítani, legyőzött bármilyen ellenfelet. Emlékszem egy U15-ös mérkőzésre Royanban, ahol kivételes teljesítményt nyújtott. Amikor láttuk, milyen karriert fut be, azt gondoltuk, Kyliannal is biztos így lesz, de azt, hogy ennyire, akkor még el sem tudtuk képzelni.” A családja számára is szembeszökőek a kisfiú adottságai. „Lenyűgözött minket a pályán való helyezkedése, mindig nagyon intelligensen csinálta – nyilatkozta a nagybátyja, Pierre *A kivételes Kylian Mbappé* című dokumentumfilmben (rendezte Sébastien Tarrago, Fabien Touati és Guillaume Dufy), melyet először 2017. november 6-án vetítettek a *L'Équipe* tévécsatornán. – A bátyám nagyon hamar látta, hogy egy jövőbeli tehetségről van szó.”